

Sygn. akt: KIO 173/15

WYROK
z dnia 9 lutego 2015 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Marek Koleśnikow

Protokolant: Łukasz Listkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **9 lutego 2015 r.** w Warszawie odwołania z dnia **28 stycznia 2015 r.** wniesionego przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **[1] REMONDIS Medison Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Puskina 41, 42-530 Dąbrowa Górnicza (pełnomocnik)** i **[2] SARPI Dąbrowa Górnicza Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Koksownicza 16, 42-523 Dąbrowa Górnicza** w postępowaniu prowadzonym przez **Szpital Powiatowy w Chrzanowie, ul. Topolowa 16, 32-500 Chrzanów**

przy udziale wykonawcy **Zakłady Sanitarne w Krakowie Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, ul. Dymarek 7, 31-983 Kraków** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **[1] REMONDIS Medison Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Puszkina 41, 42-530 Dąbrowa Górnicza (pełnomocnik) i [2] SARPI Dąbrowa Górnicza Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Koksownicza 16, 42-523 Dąbrowa Górnicza**

i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości **7 500 zł 00 gr** (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczone przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **[1] REMONDIS Medison Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Puszkina 41, 42-530 Dąbrowa Górnicza (pełnomocnik) i [2] SARPI Dąbrowa Górnicza Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Koksownicza 16, 42-523 Dąbrowa Górnicza**, tytułem kosztów postępowania odwoławczego;
- 2) dokonać wpłaty kwoty **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) przez odwołującego wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **[1] REMONDIS Medison Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Puszkina 41, 42-530 Dąbrowa Górnicza (pełnomocnik) i [2] SARPI Dąbrowa Górnicza Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Koksownicza 16, 42-523 Dąbrowa Górnicza** na rzecz zamawiającego **Szpital Powiatowy w Chrzanowie, ul. Topolowa 16, 32-500 Chrzanów** stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Krakowie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający Szpital Powiatowy w Chrzanowie, ul. Topolowa 16, 32-500 Chrzanów wszczął postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego na »odbiór i utylizację odpadów medycznych«.

Zamawiający zamieścił ogłoszenie o zamówieniu w BZP 12.01.2015 r. poz. 3909.

Postępowanie jest prowadzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, 984, 1047 i 1473 oraz z 2014 r. poz. 423, 768, 811, 915, 1146 i 1232) zwanej dalej w skrócie Pzp lub ustawą bez bliższego określenia.

Zamawiający zawiadomił 23.01.2015 r. o:

- 1) wyborze najkorzystniejszej oferty wykonawcy Zakłady Sanitarne w Krakowie Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, ul. Dymarek 7, 31-983 Kraków;
- 2) odrzuceniu oferty wykonawców [1] REMONDIS (pełnomocnik) i [2] SARPI, gdyż treść oferty nie odpowiada treści specyfikacji (art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp) i oferta jest nieważna na podstawie odrębnych przepisów – art. 20 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (art. 89 ust. 1 pkt 8 Pzp).

Wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia [1] REMONDIS Medison Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Puszkina 41, 42-530 Dąbrowa Górnicza (pełnomocnik) i [2] SARPI Dąbrowa Górnicza Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Koksownicza 16, 42-523 Dąbrowa Górnicza (zwani dalej odwołującym) wnoszą odwołanie od decyzji zamawiającego odrzucenia oferty odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 Pzp i dokonania wyboru oferty wykonawcy Zakłady Sanitarne w Krakowie Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, ul. Dymarek 7, 31-983 Kraków (dalej wykonawca Zakłady Sanitarne).

Zdaniem odwołującego zamawiający naruszył art. 89 ust. 1 pkt 2 oraz art. 89 ust. 1 pkt 8 Pzp przez przyjęcie przez zamawiającego, że złożona przez odwołującego oferta nie odpowiada treści specyfikacji oraz że oferta podlega odrzuceniu jako nieważna na podstawie odrębnych przepisów, tj. art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Odwołujący wniósł o:

- 1) unieważnienie czynności zamawiającego o wyborze oferty wykonawcy Zakłady Sanitarne;

- 2) unieważnienie czynności zamawiającego o odrzuceniu oferty odwołującego;
- 3) dokonania powtórnej oceny ofert oraz podjęcie czynności odrzucenia oferty wykonawcy Zakłady Sanitarne na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 oraz art. 89 ust. 1 pkt 8 Pzp;
- 4) zasądzenie na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego poniesionych z tytułu wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika.

Argumentacja odwołującego

Zgodnie z informacją dotyczącą szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia, zawartą w treści pkt III.7 SIWZ, zamawiający wymaga, aby przedmiot zamówienia był realizowany zgodnie z zasadą bliskości, wyrażoną w treści art. 20 ust. 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013 r. poz. 21).

Dodatkowo w treści pkt III.8 SIWZ zamawiający wskazał, że świadczenie usług objętych zamówieniem odbywać się ma zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zgodnie z którą odpady medyczne o właściwościach zakaźnych powinny być spalane na obszarze województwa, na którym zostały wytworzone lub w miejscach najbliższych położonych miejsca ich wytworzenia.

W piśmie z 22.01.2015 r., które odwołujący otrzymał 23.01.2015 r. – zamawiający poinformował odwołującego, że w wyniku przeprowadzenia procedury przetargowej:

- 1) wybrano ofertę wykonawcy Zakłady Sanitarne;
- 2) na podstawie art. 89 ust. 1 Pzp odrzucić ofertę odwołującego.

W treści uzasadnienia zamawiający wskazał, że oferta złożona przez odwołującego podlega odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, ponieważ nie odpowiada treści specyfikacji oraz na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 8 Pzp (zamawiający wydaje się omyłkowo wskazał na treść art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp ze względu na naruszenie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

Zamawiający uzasadnił, że w świetle art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zakazane jest unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem województwa, na którym zostały one wytworzone. Zamawiający wskazał, że w postępowaniu ofertę złożył wykonawca, który posiada instalację na terenie województwa małopolskiego, w związku z czym brak jest przesłanek przewidzianych w art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, dopuszczających unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych na obszarze innego województwa niż zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji. Zdaniem zamawiającego do unieszkodliwienia zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem, na którym zostały one wytworzone może dojść wyłącznie w sytuacji, gdy brak jest instalacji na terenie danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Dowód: Pismo wykonawcy z 22.01.2015 r. w przedmiocie wyników przeprowadzonej procedury przetargowej, na okoliczność uzasadnienia przyjętego przez zamawiającego dla odrzucenia oferty odwołującego.

Zamawiający dokonał błędnej oceny stanu faktycznego oraz błędnej interpretacji obowiązujących przepisów prawa, w zakresie zasady bliskości, wyrażonej w treści art. 20 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – w konsekwencji w sposób nieuprawniony zamawiający dokonał odrzucenia złożonej przez odwołującego oferty.

Odwołujący wskazuje, że wyrażona w treści art. 20 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach „Zasada bliskości” stanowi jeden z podstawowych elementów koncepcji zagospodarowania odpadami przyjętej przez państwa europejskie, której celem jest zminimalizowanie ich potencjalnego negatywnego wpływu na środowisko naturalne. Zgodnie z poglądem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, zasada bliskości stanowi podstawę wprowadzania ograniczeń w swobodnym przemieszczaniu odpadów.

Zgodnie z treścią art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpady, które nie mogą być przetworzone w miejscu ich powstania, przekazuje się uwzględniając hierarchię sposobów postępowania z odpadami oraz najlepszą dostępną techniką lub technologią, o której mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, do najbliższej położonych miejsc, w których mogą być przetworzone.

Odwołujący wskazuje, że co prawda ustawodawca w treści art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zakazał unieszkodliwiania odpadów zakaźnych odpadów i zakaźnych odpadów weterynaryjnych poza obszarem województwa, na którym zostały one wytworzone, tym niemniej ustawodawca w treści art. 20 ust. 4 w zw. z ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wskazał, że powyższa zasada nie ma charakteru wyłącznego.

Zgodnie z treścią art. 20 ust. 4 w zw. z ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zakaźne odpady medyczne oraz zakaźne odpady weterynaryjne mogą być przetwarzane na obszarze innego województwa, niż to, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa.

Dodatkowo, w treści art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawodawca dopuścił możliwość unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych oraz zakaźnych odpadów weterynaryjnych, poza obszarem województwa, na którym zostały one wytworzone, w dwóch przypadkach:

- 1) jeżeli na terenie danego województwa nie ma instalacji do termicznego przekształcania odpadów;
- 2) jeżeli istniejące na terenie danego województwa instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Zgodnie z obowiązującą ustawą o odpadach, zakaźne odpady medyczne i zakaźne odpady weterynaryjne mogą zostać unieszkodliwione:

- 1) w instalacji położonej na terenie województwa, na którym zostały wytworzone zakaźne odpady medyczne lub zakaźne odpady weterynaryjne;
- 2) w instalacji położonej na terenie innego województwa niż to, na którym zostały wytworzone zakaźne odpady medyczne i zakaźne odpady weterynaryjne, pod warunkiem, że instalacja ta położona jest w mniejszej odległości od miejsca wytworzenia, niż instalacja położona na terenie tego samego województwa;
- 3) w instalacji położonej na terenie innego województwa niż to, na którym zostały wytworzone zakaźne odpady medyczne i zakaźne odpady weterynaryjne, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku, gdy na terenie województwa ich wytworzenia nie ma instalacji do unieszkodliwiania odpadów lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

W tym zakresie, celem potwierdzenia ww. stanowiska odwołujący wskazuje na treść informacji Ministerstwa Środowiska z 23.12.2013 r., w której wskazano na sposób interpretacji przepisów dot. zasady bliskości wyrażonej w treści art. 20 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Dowód: Pismo Ministerstwa Środowiska z 23.12.2013 r. w przedmiocie stosowania zasady bliskości, na okoliczność prawidłowego sposobu interpretacji obowiązujących przepisów prawa.

Zamawiający wskazał, że w toku postępowania ofertę złożył wykonawca, który posiada instalację na terenie województwa, na którym zostaną wytworzone odpady.

Zgodnie z informacjami zawartymi w treści złożonych ofert wykonawcą, który posiada instalację do unieszkodliwiania odpadów położoną na terenie województwa małopolskiego jest wykonawca Zakłady Sanitarne Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie.

Zgodnie ze złożoną ofertą przez wykonawcę Zakłady Sanitarne, unieszkodliwianie odpadów odbywać się ma w spalarni odpadów niebezpiecznych zlokalizowanej w Krakowie, ul. Dymarek 7, województwo małopolskie, w odległości 57 km od siedziby zamawiającego.

Odwołujący wskazuje, że złożył ofertę, zgodnie z którą odebrane odpady będą unieszkodliwiane w spalarni odpadów niebezpiecznych zlokalizowanej w Dąbrowie

Górnicej, ul. Koksownicza 16, województwo śląskie, w odległości 37,8 km od siedziby zamawiającego.

W związku z powyższym odwołujący wskazuje, że zgodnie ze złożoną ofertą, wytworzone przez zamawiającego odpady o charakterze zakaźnym zostaną unieszkodliwione w instalacji, która jest położona w mniejszej odległości od miejsca wytworzenia, niż instalacja położona na terenie tego samego województwa, która została wskazana przez wykonawcę Zakłady Sanitarne.

Odwołujący wskazuje, że celem dokonania prawidłowej interpretacji przepisów dotyczących zasady bliskości, wyrażonej w treści art. 20 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, należy mieć na względzie całość ustanowionych przepisów. W tym zakresie za nieprawidłowe uznać należy takie postępowanie zamawiającego, zgodnie z którym dokonując interpretacji ustawy uznał, że przepisy art. 20 ust. 4 i ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach są zbędne i nie znajdują zastosowania.

Dokonanie interpretacji, zgodnie z którą unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone, będzie możliwe wyłącznie w przypadku gdy na terenie województwa brak jest instalacji lub istniejąca instalacja nie ma wystarczających mocy przerobowych jest przykładem nieuprawnionej interpretacji zawężającej.

Gdyby celem ustawodawcy było ograniczenie możliwości unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, na terenie województwa innego niż województwa ich wytworzenia, w treści art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawodawca zakazałaby wprost tego rodzaju działalności.

W tym zakresie odpowiednie stosowanie art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach polega bowiem nie na tym, że regulacji tej nie należy stosować w przypadku gdy na terenie województwa istnieje inna instalacja do unieszkodliwiania odpadów, ale na tym, że odpady pochodzące od wytwórców prowadzących działalność na terenie tego województwa w sytuacji, w której brak jest instalacji lub gdy istniejące instalacje nie posiadają wolnych mocy przerobowych należy przekazać do miejsca stosowania (unieszkodliwiania) położonego w innym województwie, w najbliższej odległości od miejsca ich wytworzenia.

Wyłącznie tego rodzaju interpretacja nie prowadzi do naruszenia dyrektywy odnoszącej się racjonalności językowej prawodawcy. Celem wprowadzenia do porządku prawnego tzw. „zasady bliskości” przez prawodawcę, jest dążenie do ograniczenia przemieszczania odpadów, ze względu na ryzyko związane z ich transportem.

W tym zakresie, ustawodawca zarówno w treści art. 20 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach określił pożądany sposób realizacji ww. reguły, wskazując w sposób literalny, że jego celem jest, aby jeżeli odpady nie mogą zostać przetworzone w

miejscu ich wytworzenia, należy je przekazać do najbliższej położonego miejsca, w którym mogą zostać unieszkodliwione. W powyższym zakresie regulacje zawarte w treści art. 20 ust. 3-6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach stanowią dopełnienie celu regulacji.

Interes odwołującego polega na tym, że złożona przez niego oferta jest najkorzystniejsza i gdyby zamawiający nie podjął decyzji o wykluczeniu oferty odwołującego oraz podjął decyzję o odrzuceniu oferty wykonawcy Zakłady Sanitarne – zamówienie zostałyby udzielone odwołującemu.

W ocenie odwołującego zamawiający, dokonując powtórnej oceny ofert, powinien na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp odrzucić ofertę wykonawcy Zakłady Sanitarne, ponieważ wykonawca ten nie zaoferował wykonania usługi w zgodzie z ustawą o odpadach, tzn. zaoferowana instalacja położona jest w większej odległości od instalacji wskazanej przez odwołującego, w której mogą zostać unieszkodliwione odpady, co stanowi naruszenie zasady bliskości wyrażonej w treści art. 20 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Odwołujący przesłał w terminie kopię odwołania zamawiającemu 28.01.2015 r. (art. 180 ust. 5 i art. 182 ust. 1-4 Pzp).

Zamawiający przesłał w terminie 2 dni kopię odwołania innym wykonawcom 28.01.2015 r. (art. 185 ust. 1 in initio Pzp).

29.01.2015 r. wykonawca Zakłady Sanitarne w Krakowie Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, ul. Dymarek 7, 31-983 Kraków złożył (1) Prezesowi KIO, z kopiami dla (2) zamawiającego i (3) odwołującego, pismo o zgłoszeniu przystąpienia po stronie zamawiającego do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia odwołania (art. 185 ust. 2 Pzp).

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron, na podstawie dokumentacji postępowania, wyjaśnień oraz stanowisk stron zaprezentowanych podczas rozprawy – Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający Izby stwierdził, że odwołanie nie jest zasadne.

W ocenie Izby zostały wypełnione łącznie przesłanki zawarte w art. 179 ust. 1 Pzp, to jest posiadania interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz wystąpienia możliwości poniesienia szkody przez odwołującego.

Izba postanowiła dopuścić, jako dowód, dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przekazaną przez zamawiającego, potwierdzoną za zgodność z oryginałem.

Izba ustaliła, że stan faktyczny postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (postanowienia specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz informacje zawarte w ogłoszeniu o zamówieniu) nie jest sporny.

W ocenie składu orzekającego Izby, zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 oraz art. 89 ust. 1 pkt 8 Pzp przez przyjęcie przez zamawiającego, że złożona przez odwołującego oferta nie odpowiada treści specyfikacji oraz że oferta podlega odrzuceniu jako nieważna na podstawie odrębnych przepisów, tj. art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba ustaliła, że zamawiający prowadził postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego na »odbiór i utylizację odpadów medycznych« zamieszczając w Biuletynie Zamówień Publicznych ogłoszenie o zamówieniu 12.01.2015 r. poz. 3909.

Zamawiający zawiadomił 23.01.2015 r. o wyborze najkorzystniejszej oferty wykonawcy Zakłady Sanitarne oraz o odrzuceniu oferty odwołującego, gdyż treść oferty nie odpowiada treści specyfikacji (art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp) i oferta jest nieważna na podstawie odrębnych przepisów – art. 20 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (art. 89 ust. 1 pkt 8 Pzp).

W ocenie Izby, zgodnie z regułą określoną w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, odpady poddaje się przetwarzaniu w miejscu ich powstania. Art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach brzmi »Odpady, z uwzględnieniem hierarchii sposobów postępowania z odpadami, w pierwszej kolejności poddaje się przetwarzaniu w miejscu ich powstania«. Ponadto w art. 20 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach został ustanowiony zakaz przywozu odpadów na tereny innych województw.

Art. 20 ust. 3 pkt 2 brzmi »Zakazuje się [...] unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych [...] poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone«, a art. 20 ust. 4 brzmi »Zakazuje się przywozu na obszar województwa odpadów, o których mowa w ust. 3, wytworzonych poza obszarem tego województwa, do celów, o których mowa w ust. 3«.

Jednak od tej reguły został ustanowiony wyjątek w art. 20 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przepisy te brzmią (ust. 5) »Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa« i (ust. 6) »W przypadku

unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio. Dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych».

Wyjątek określony w art. 20 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dotyczy tylko przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Taki jednak przypadek nie miał miejsca w rozpoznawanym postępowaniu, gdyż na terenie województwa małopolskiego znajduje się instalacja unieszkodliwiania odpadów oraz ma wolne moce przerobowe (wybrany wykonawca zamierza tam dokonywać unieszkodliwiania odpadów), a odwołujący nie wykazał, że instalacja ta nie ma wolnych mocy przerobowych.

Analogiczna sytuacja była rozpoznawana w wyroku KIO z 19 grudnia 2014 r. (sygn. akt 2633/14) »w przedmiotowym postępowaniu zakaźne odpady medyczne zamawiającego – szpitala, zlokalizowanego na terenie województwa małopolskiego, ze względu na fakt, że na terenie tego województwa zlokalizowana jest posiadająca wolne moce przerobowe (nie było to przedmiotem sporu) instalacja przystępującego, nie mogą zostać przewiezione (a w dalszej kolejności unieszkodliwione) przez odwołującego na teren województwa podkarpackiego [innego], na którym zlokalizowana jest instalacja odwołującego, pomimo że – nie było to przedmiotem sporu – instalacja ta znajduje się bliżej miejsca wytworzenia odpadów (szpitala) niż instalacja przystępującego».

Wobec braku zaoferowania przez odwołującego unieszkodliwiania przedmiotowych odpadów na terenie tego samego województwa (w sytuacji, gdy znajduje się tam instalacja unieszkodliwiania odpadów posiadająca wolne moce przerobowe) zamawiający był obowiązany odrzucić ofertę na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 8 Pzp, który to przepis brzmi »Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli [...] jest nieważna na podstawie odrębnych przepisów«, gdyż oferta odwołującego jest nieważna na podstawie art. 20 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – przetwarzanie odpadów na terenie województwa, na którym odpady zostały wytworzone, a nie można do tej oferty zastosować wyjątku określonego w art. 20 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, bo na obszarze województwa, na którym odpady zostały wytworzone znajduje się instalacja przetwarzania odpadów i posiada ona wolne moce przerobowe.

W związku z tym, że zamawiający w cz. III ust. 7 lit. a specyfikacji zawarł postanowienia o wymaganiach dotyczących realizacji przedmiotu zamówienia. W postanowieniu tym zamawiający określił zasadę biskości odnosząc się do art. 20 ust. 3 i ust. 6 ustawy z dnia 14

grudnia 2012 r. o odpadach i przytaczając główne zręby tych przepisów cyt. »ZASADA BLISKOŚCI: zgodnie z art. 20 ust. 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zakazuje się unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone. Dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych«. Zamawiający podkreślił w tym, że w postępowaniu będzie brał pod uwagę zakaz unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem województwa, z wyjątkiem sytuacji wystąpienia braku takiej instalacji na terenie województwa lub braku wolnych mocy przerobowych w istniejących instalacjach.

W związku z tym zaferowanie miejsca unieszkodliwiania odpadów poza województwem małopolskim, w sytuacji gdy w województwie tym znajduje się przynajmniej jedna odpowiednia instalacja (wskazana przez przystępującego) i posiadająca odpowiednie moce przerobowe, musi spotkać się z odrzuceniem oferty ze względu na to, że treść oferty nie odpowiada treści specyfikacji, co jest określone w art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp. Przepis art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp brzmi »Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli [...] jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3«.

Samo nieprecyzyjne przytoczenie treści przepisów w cz. III ust. 8 „strzałka pierwsza” specyfikacji nie może interpretować przepisów i odwołujący nie może na podstawie postanowień specyfikacji wnioskować o braku obowiązywania przepisów bezwzględnie obowiązujących, którymi są art. 20 ust. 3 i 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Wobec powyższego Izba jest obowiązana oddalić zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 oraz pkt 8 Pzp.

Zamawiający – podczas prowadzenia postępowania – nie naruszył wskazanych przez odwołującego przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Z powyższych względów oddalono odwołanie, jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp, czyli stosownie do wyniku postępowania uznając za uzasadnione koszty wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego w kwocie 3 600,00 zł zgodnie z § 3 pkt 1 i pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2010 r. Nr 41, poz. 238). Izba nie mogła

zaliczyć do kosztów postępowania kosztów związanych z dojazdem, gdyż ze złożonej faktury nie wynika jakiej trasy dotyczy, a dołączony wydruk ze strony internetowej rezerwacji miejsc kolejowych opiewa na całkiem inne kwoty.

Przewodniczący: